

Sygn. akt XI GC 30/17

Sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym

UZASADNIENIE

Dnia 4 stycznia 2017 roku powód Prokura Niestandardowy Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wniósł przeciwko pozwanej M. J. pozew o zapłatę kwoty 1508 zł wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz złożył wnioski o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, iż pozwana zawarła w dniu 25 kwietnia 2013 z (...) Bank (...) spółka akcyjną w W. umowę bankowa, z której się nie wywiązała, a w dniu 21 lipca 2015 r. powód zawarł z ww. bankiem umowę przelewu wierzytelności, której dochodzi w niniejszej sprawie

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Zaprzeczyła wszystkim twierdzeniom powoda nie przyznany wprost i podniosła zarzut przedawnienia.

W chwili wyrokowania żadnych innych pisma z wnioskami procesowymi w aktach nie było.

Po rozprawie na której zapadł wyrok do akt wpłynęło pismo strony powodowej cofające powództwo. Zarządzono doręczenie go pełnomocnikowi pozwanej z zobowiązaniem do wskazania czy wyraża zgodę na cofnięcie pozwu, w terminie 7 dni pod rygorem przyjęcia, że taką zgodę wyraża. Korespondencję pełnomocnik otrzymał w dniu 25 kwietnia 2017 r. i na dzień sporządzania uzasadnienia zakreślony mu termin nie upłynął.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 21 lipca 2015 roku zbywca (...) Bank (...) spółka akcyjna w W. zawarł z nabywcą (powodem) Prokurą Niestandardowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym we W. reprezentowanym przez (...) spółkę akcyjną we W. umowę sprzedaży (...) wierzytelności wymienionych w załączniku nr 1 do umowy oraz dodatkowo zapisanych w wersji elektronicznej na odpowiednio zabezpieczonej płycie CD, celem ich dalszej windykacji.

Dnia 15 grudnia 2015 roku (...) S.A. we W. sporządził wezwanie do zapłaty kwoty 1708,93 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu k. 16,
- umowa sprzedaży wierzytelności k. 17-66
- dowód zapłaty k. 67
- wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 68
- wezwanie do zapłaty k. 69

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Legitymację do dochodzenia roszczeń powód wywodził z umowy cesji. Zgodnie z art. 509 i 510 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Aby doszło do skutecznego przelewu musi istnieć wierzytelność nadająca się do przelewu.

Powód w pozwie wskazał, że pozwanego z poprzednim wierzycielem łączyła umowa bankowa z 25 kwietnia 2013. Nie wskazał jednak jaka to konkretnie umowa (określenie umowa bankowa jest pojęciem chyba jedynie definiowalnym w

sposób wskazujący, że została ona zawarta z bankiem), ani o jakiej treści, nie przedłożył nadto jej odpisu lub chociażby kopii. Same twierdzenia faktyczne pozwu również nie zawierały opisu warunków istotnych umowy. Brak wskazania daty umowy uniemożliwia Sądowi ustalenie jakie przepisy znajdują do niej zastosowanie – w tym dotyczące zarzutu przedawnienia podniesionego przez pozwaną. Pozwana zaprzeczyła zresztą faktowi zawarcia przez nią takiej umowy z bankiem, więc jest to okoliczność nieudowodniona.

Wyraźnie wskazać należy też, iż także sama umowa przelewu wierzytelności nie identyfikuje umowy i roszczenia, a dołączony do niej wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy nie ma nawet charakteru dokumentu prywatnego, co więcej nie wynika z niego o jaką umowę chodzi. Wskazuje jedynie lakonicznie wysokość roszczenia i dane pozwanego. Nie dołączono żadnych dokumentów uprawniających chociażby istnienie długu po stronie pozwanej. Nie naprowadzono żadnych dowodów na istnienie i wysokość zobowiązania.

Wskazać przy tym należy, iż zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. To na powódzie ciążył więc ciężar wykazania okoliczności dla niego prawotwórczych.

Mając na uwadze, że treść pozwu, złożonego przez zawodowego pełnomocnika, wymyka się ocenie Sądu, a pozwana zaprzeczyła istnieniu wierzytelności powództwo należało oddalić. Sama umowa przelewu wierzytelności też nie może wykreować jej istnienia.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.. Powódka proces przegrała, powinna zapłacić pozwanej poniesione przez nią koszty procesu, a te wyniosły 900 zł – i jest to koszt pomocy prawnej, określony na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800)

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)